

Disputatio juridica inauguralis de obligationibus

<https://hdl.handle.net/1874/347236>

23.

D I S P U T A T I O J U R I D I C A
I N A U G U R A L I S,
D E

OBLIGATIONIBUS.

Q V A M,
FAVENTE DEO TER OPT. MAX.

Ex Autoritate Magnifici D. Rectoris,

D. HERMANNI van HALEN,

S.S. Theologiæ Doctoris, ejusdemque Facultatis in Inclytâ Academiâ
Ultrajectinâ Professoris Ordinarii, Verbique Divini ibidem in
Ecclesiâ Praeconis,

N E C N O N

*Amplissimi Senatus Academicci consensu, Nobilissimeque
Facultatis JURIDICÆ Decreto,*

P R O G R A D U D O C T O R A T U S

Summisque in UTROQUE JURE honoribus & Privilegiis
ritè & legitime consequendis.

*Eruditorum examini submittit
P E T R U S K E M P , Amstelodamô Batavus,
A. D. 2. Julii, hora locoque solitis.*

T R A J E C T I ad R H E N U M ,

Ex Officina FRANCISCI HALMA, Academiæ
Typographi, cõ Ioc Lxxxix.

DISCIPULUS
DILECTUS
OBBLIGATIONIS

D. HERMANNUS DE HAGEN

DISCIPULUS
OBBLIGATIONIS

DISCIPULUS
OBBLIGATIONIS

DISPUTATIO JURIDICA

INAUGURALIS,

D E

OBLIGATIONIBUS.

THESIS I.

Upremo Salvatore Juvante, *de Obligationibus*, (materiâ, quæ suâ prolixitate, & difficultate non destituitur) pauca, præcipua tamen dicturo, non immerito ea, quæ in *Onomatologia* ad nominis explicationem pertinent, præmittenda erunt. Itaque Homonymiam vocis si pectes, quatuor potissimum modis in jure sumitur *I. latè*, & *impropriè* pro quolibet vinculo, & adstrictione, ità masculi & fæminæ tributô capitis obligari dicuntur *I. 3. pr. ff. de censib. 2. strictè*, & *propriè* pro tali vinculo, quo quis mediante suô factô præstare aliquid tenetur *I. 1. ff. d. obl. & Aet. 3. per excellentiam* vocatur *Obligatio*, cui jus civile plenè assistit *pr. inst. de Oblig. 4. in genere* sumitur pro obligatione tam dandi, quam faciendi arg. *I. 2. pr. de V. Obl.* In qua acceptione definitio datur, *in Pragmatologia*, quod sit vinculum Juris, quo adstringimur ad aliquid dandum vel faciendum. *Vinculum dico pr. inst. de obl.* quod pro diversitate obligationis modò civile, modò naturale dicitur *I. 59. ff. de Condic. ind.* Dico, *quo astringimur*, si quidem obligatio omnis adjunctam habere necessitatem debet *I. 8. ff. de obl. & A.* Quoad reliqua verba, definitio ex sequentibus uberiorum capiet lucem.

A 2

II. Di-

4 ▲ DISPUTATIO JURIDICA

III. D C N V I

Dividitur verò *Obligatio in Naturalem, Civilem, & mixtam*,
Naturalis est quæ solō æquitatis naturalis vinculō quem astrin-
git l. 95. §. 4. ff. de sol. & vocatur *naturalis* à natura humana,
feu ratione, quæ nos jubet dare quid, vel facere. Is enim natura
debet, quem jure gentium dare oportet. Cum nihil magis sit
secundum naturam, quam fides idest, dictorum contorumque
constantia; & nihil tam congruum est fidei humanæ, quam ea,
quæ placuerunt, servare l. 1. ff. de pact.

I I I.

Hæc species *Obligationis Naturalis* subdividi potest in *pleniorem*,
& *minus plenam*: *Plenior* est, ex qua jure naturali quidem na-
scitur actio: seu quæ jure gentium quidem efficax est ad petendum
& agendum. Et quanquam Jure Civili in foro exteriori non
obliget, nec actionem pariat; alios tamen effectus producit; putâ:
Indebiti conditionem impedit l. 10. ff. de Obl. & ac. Locum fa-
cit compensationi l. 6. ff. de Compens. Item Novationi l. 1. §. 1.
ff. de nov. Potest etiam in constitutum deduci l. 1. §. 7. ff. de
conf. pec. Ei rectè accedit pignus l. 1. pr. ff. de pign. att. Item
que fidejussor §. 1. Inst. de fidejus.

I V.

Minus plena est, quæ nec jure naturæ actionem, nec jure
civili ullos effectus producit; sed in nudis honestatis terminis con-
sistit, & cujusque pudori, ac conscientiæ relinquit, utrum quod
debet, præstare velit, nec ne. Quò referuntur obligationes ad *ali-
sapal.* l. 25. §. 11. ff. de pet. hered. & ea, quæ heres legatis oneratus,
tenetur præstare integra legata, citra detractionem Falcidiæ l. 1.
§. ult. C. ad leg. Falcid. l. 2. C. de fideicom.

V. Ob-

I N A U G U R A L I S.

V.

Obligatio Civilis est vinculum solius Juris civilis, quo quis ita astringitur, ut competit in eum quidem actio, sed in efficax, cum per Exceptionem oppositam infirmetur §. 1. & 3. *Inst. de excep.* Seu quæ provenit ex approbatione legis, paritque actionem, non autem exactionem.

V I.

Subdividitur autem hæc species *Obligationis Civilis* in *efficacem*, & *in inefficacem*: *Efficax* est, ex qua efficax nascitur actio, propterè quod fictione juris civilis ob publicam utilitatem, aut alia probabili de causa habetur pro mixta, adeoque utitur æquitate facta, seu de jure præsumptâ: uti est obligatio ex re judicata: it: ex jure jurando voluntario, & ex confessione in jure l. 56. ff. de re jud. & ea quæ oritur ex literis, seu chirographo post biennium *Tit. Inst. de Oblig. liter.*

V I I.

In efficax, est cuius actio eliditur per exceptionem, ut quoties debitor, qui summo jure potest conveniri exceptione aliquâ metus, doli, erroris, pacti &c. defenditur, & propter hujusmodi exceptionem à judice absolvitur l. 3. §. 1. ff. de constit. pec. §. 1. & 3. *Inst. de Excep.*

V I I I.

Obligatio Mixta est vinculum æquitatis, & juris civilis; quo quis ita astringitur, ut actio efficax in eum detur, seu quæ producit tam actionem, quam exactionem; quam & naturalis sustinet æquitas, & legis civilis firmat autoritas. De qua accipi debet definitio supra data.

DISPUTATIO JURIDICA

I X.

Subdividitur autem *Mixta*, in *Civilem rursum*, & in *Prætoriam*: *Civilis* in specie ita dicta, est, quæ aut legibus constituta, ut verborum, & literarum obligatio: aut certō jure Civili comprobata, ut ex empto, deposito &c. §. 1. *Inst. de Obl.* Omnis enim illa obligatio dicitur civilis hoc casu, quæ non valet ex autoritate solius Prætoris, sed ex ipso jure civili, sive jus civile eam primū invenerit, sive jure gentium inventam confirmārit, & in foro civili ad effectum produxit.

X.

Prætoria est, quam Prætor ex sua jurisdictione constituit æquitatis causa §. 1. *Inst. de Obl.* ex qua Prætoriæ actiones nascuntur: quales sunt Publiciana; Rescissoria, serviana, Hypothecaria; de constituta pecunia &c. Hæ obligationes dicuntur, non quasi. Prætor eas primū invenit, sed quia exindè primus in foro civili dedit actionem, jure naturali hac in parte adjutus; omnis enim obligatio Prætoria est quoque naturalis; sed non contra; quia non omnibus obligationibus naturalibus Prætor efficaciam, sed iis solum dedit, in quibus maximè videbat æquitatem dominari.

X I.

Causa Efficiens Obligationis sunt *Contractus*, aut quasi *Contractus*: *Maleficia*, aut qs. *Maleficia*. §. 2. *Inst. b.t.* Et hoc est quod Ulpianus ait: obligationes nasci ex Contractu, vel maleficio, aut proprio quodam jure ex variis causarum figuris l. 1. pr. ff. de Obl. & ac.

X I I.

Contractus autem est conventio, obligationem efficacem propria suâ vi produceens, & dividitur in *Nominatum*, & in *innominatum*.

minatum: Nominatus, seu certus, est qui nomen proprium habet, & ex quo certa, & legitimo nomine prodita actio datur *l. 7. §. 1. ff. de pac.* ut constat ex Contractu Reali, Verbali, literali, est Consensuali: item ex Delictis.

XIII.

Innomitatus est, Qui nullum ex jure civili nomen, nec formam, certis limitibus definitam habet *l. 7. §. 2. ff. de pac.* unde non datur actio certò nomine prodita, sed actio resultat, quæ dicitur præscriptis verbis *l. 2. 3. & 4. ff. d. t.* sciendum enim est, quod omnis actio jure veteri inscripta dici possit præscriptis verbis; quia præscripta erant verba, & præscripta erat formula, qua uti necesse erat, ità ut qui in syllaba erraret, causa caderet. Sed hodiè nunc utimur nomine communi, cum deest nomen proprium. Itaque Actio præscriptis verbis est, actio civilis, quæ proprio nomine caret, id est, quæ nascitur ex contractu innomito. Datur ipsi quoque aliud nomen: scil. actio in factum simpliciter; vel in factum præscriptis verbis.

XIV.

Species contractus innomini sunt: Permutatio *ff. de rer. perm.* 2. Contractus estimatorius *ff. de estim. act.* 3. Contractus do, in des: do, ut facias: facio, ut des: facio, ut facias *l. 5. ff. de pref. verb.* Dicitur v. his contractibus causa subesse, sc. datio, vel factum *l. 7. §. 2. ff. de pac. l. 4. & 5. ff. de præscr. verb.* Non enim, nisi ab alterutra parte vel datum aliquid, vel factum sit, perficiuntur, ut ità omnes reconstent.

XV.

Dividitur porro *Contractus in verum, & quasi contractum.* Verus est, in quo contrahentes verè consentiunt, ut si non uterque, alteruter saltem obligatur *l. 23. ff. de cond. indeb.* ut est Mutuum

8 DISPUTATIO JURIDICA

Mutuum *inst. quib. mod. re contr.* Commodatum §. 2. d. r. depositum §. 3. h. r. pignus §. 4. eod. stipulatio *inst. tit. de verb. obl.* contractus literalis *inst. tit. de lit. obl.* emptio & venditio *inst. tit. de empt. & vend.* locatio & conductio. *inst. tit. de locatione & conduct.* Emphyteusis §. 3. d. t. Societas *inst. tit. de Societ.* Mandatum *inst. tit. de Mand.* Quamvis præterea veri contractus sint innominati, qui licet certum, & speciale nomen non habent, vera tamen iis conventio, aut consensus in est.

X VI.

Quasi contractus ad similitudinem veri contractus ita dictus est, uti quasi possessio, quasi ususfructus &c. Unde & absoluta non nunquam contractus appellatione venit, sed non effectivè §. 1. *inst. de actionibus l. 16. ff. de neg. gest. l. 49. ff. de obl. & act. l. 23. de re jud.* differt autem Verus contractus à quasi in hoc, quod vera conventio, aut consensus hic nullus interveniat, sed jus propter factum aliquod eum tacite intervenisse fingat, & præsumat §. 1. *inst. de quasi contr. l. 1. ff. neg. gest. l. 1. ff. de obl. & att.*

X VII.

Definitur itaque *quasi contractus*, Tacita conventio, per quam obligatio juris præsumptione propter negotium aliquod interveniens constituitur, etiam inter ignorantes, & invitatos. Species autem quasi contractus sunt Negotiorum' gestio §. 1. *inst. de obl. que quasi ex cont.* Administratio tutelæ §. 2. *cod.* communio rerum §. 3. *cod.* aditio hereditatis §. 5. *ibid.* indebiti solutio §. 6. *ibid.*

X VIII.

Prædicti contractus omnes in specie dicuntur vel *δύπλοις*, vel *μονόπλοιοις*: vel *bona fidei*: vel *stricti Juris*: vel *principales*: vel *accessorii*. *Δύπλοις* hoc est, utrinque obligatorii, seu ex quibus obligationes mutuae nascuntur: quales sunt *contractus nomi-*

nominati, ut Emptio venditio, locatio conductio, Emphyteusis, Societas: nec non hi quasi contractus: ut negotiorum gestio, Tuteæ administratio, rerum & hereditatis communio.

XIX.

Mονόπλαιστροι id est, ut loquuntur, uni lateri, ut potè ex una parte obligantes, ut sunt vel veri hi contractus: Mutuum, Stipulatio pr. inst. de aut. tut. l. 19. de V.S. literarum obligatio. Qui tales non solum ab initio sunt, sed & deinceps perpetuò ejusmodi manent: Item Commodatum, Depositum, Mandatum, qui quidem ab initio non habent ex utraque parte obligationem, ex post facto tamen consequntur. Vel hi quasi contractus, ut aditio hereditatis, & solutio indebiti.

XX.

Bonæ fidei, & stricti juris sunt, qui incident in actionum divisionem bonæ fidei, & stricti juris, de qua in tit. de actio.

XXI.

Principales sunt omnes, quibus accedit pignus, aut fidejussor.

XXII.

Accessoriis sunt pignus, & fidejussio l. 34. pr. ff. de fidejuss. l. 1. §. 8. ff. de obl. & act. l. 91. §. 4. ff. de V. obl.

XXIII.

Maleficia, sive delicta, ex quibus Obligationes nascuntur, sunt vel publica, vel privata. Publica sunt, quæ ex legibus publicorum judiciorum descendunt l. 1. ff. de publ. judiciis. Per quæ non tam hic, vel ille civis pro se privatim, quam tota Respu-

B blica,

10 DISPUTATIO JURIDICA

blica, seu publicus status lœditur, ut est sed itio, homicidium, peculatus, ambitus &c. de quibus sub tit. ult. inst. & lib. 48. ff. agitur.

X X I V.

Privata sunt per quæ principaliter, & directo non status Reip. sed civium privatorum aliquis lœditur, ut est furtum, §. 1. inst. de obl. quæ ex del. Rapina tit. inst. de vi bon. rap. Damnum injuria datum tit. inst. de leg. aq. l. injuria tit. inst. de injur.

X X V.

Quasi maleficia, seu delicta sunt, quando factum oritur, ex quo, qui convenitur, dici non potest id commisso, quod in speciem veri delicti cadit, fecit tamen quod est delicto proximum. Seu cum quis non dolo, sed culpâ tantum aliquâ delinquere intelligitur pr. inst. de obl. quæ ex quasi deli. Nam si dolus interveniret (excepto tamen eo, quod vindicatur L. Aquiliā, in quo etiam culpa sufficit) verum, & proprium delictum est. l. 1. ff. de injuriis.

X X VI.

Subjectum Obligationis sunt personæ obligationis capaces; nec tamen quælibet indistinctè obligantur, quarundam enim obligationem impedit defectus consensus, ut *infantum, mente captorum, & furiosorum*. *Infantes*, dico, id est, annis septem minores, quibus aliquem habere intellectum, negatur §. 9. Inst. de inut. stip. Igitur nec tutoris accedente auctoritate obligatur, quia necesse est, ut prius aliquid agatur, quam Tutoris sequatur approbatio arg. l. 3. C. de cur. fur. *Mente capti* quoque, qui etiam dementes, & fatui appellantur, intellectu, adeoque consenserent, & rebus suis superesse non possunt §. 4. Inst. de cur. Sed *furiosorum* nulla est voluntas l. 40. ff. der. j. nec ullum negotium gerere possunt, quia non intelligunt, quod agunt. §. 8. inst. de inut.

I N A U G U R A L I S. II

inut. stip. Quod verum est, de iis, qui continuo furore laborant, non qui dilucida furoris intervalla habent. Intermissionis enim tempore, furiosum contractum posse facere, non ambigitur *l. 2. C. de contrah. empt. l. pen. C. de cur. fur.*

X X V I I.

Alii non obligantur propter ademptam rerum suarum administrationem, ut sunt *prodigi minores, pupilli infaniā majores.* *Prodigus* enim sine consensu Curatoris non obligatur *l. 6. ff. de V. Obl.* nulla siquidem ejus est voluntas *l. 40. ff. der. j.* comparaturque furioso *d. l. 40.* licet in hoc, quod obligationes acquirere sibi possit *l. 6. ff. de V. Obl.* ab eo differat; ne naturaliter quidem, nisi quando conditionem suam fecit meliorem *l. 3. ff. de Nov.* aut quando ex re venit *actio arg. l. 46. ff. de obl. & act.* ideoque nec fidejussor pro eo intervenire potest *l. 6 ff. de V. obl.* Interveniens tamen tanquam reus principalis tenetur *l. 25. ff. de fidej.* Sibi enim imputet, quod promiserit pro eo, quem prodigum non ignoravit.

X X V I I I.

Minor 25 annis sine Curatore constitutus, obligatur ex contractibus, ita tamen ut restitutionem in integrum implorare non prohibeatur *l. 3. C. de in integ. ref.* Ast de eo, cui datus est curator, quæcunque obligatio rectè negatur, adeoque ut ipso jure tutus sit, non quidem propter deficientem consensum, sed quia per dationem Curatoris, sicut aliarum rerum omnium administratio, ita & contrahendarum, & obligatio ipsi adempta est. Sicut igitur interdictio administrationis prodigum inhabilem reddit ad obligandum, ita & minorem, qui non absimilis diciture ei, cui bonis interdictum est *l. 3. C. de in integr. ref.*

X X I X.

Pupilli pubertati proximi, licet alios sibi obstrictos tenere
B 2 queant,

12 DISPUTATIO JURIDICA

queant, §. 9. *inst. de inut. stip.* absque Tutori non obligantur d. §. 9. ne quidem naturaliter l. 41. ff. *de condic. indeb.* ita scilicet, ut personæ pupilli noceat obligatio, atque effectu aliquo à jure civili munita sit. Etsi enim æquitas naturalis suadeat, ut fides data servetur, major tamen contraria æquitas illa videatur, quæ vult, ut propter fragile, infirmum, & multis captionibus expositum judicium, cuiusmodi impuberum est, sibi prospicere non potest, nec sibi nocere debeat.

X X X.

Quidam ad contractus celebrandos sunt inidonei, ut muti, & surdi ad stipulationem §. 7. *inst. de inut. stip.* In hac siquidem utrinque verba intervenire oporteat; sicut muti non proferre, ita nec surdi percipere, aut intelligere possunt.

X X X I.

Quidam certis tantum personis non obligantur; sic inter patrem & filium fam. item inter fratres in ejusdem patris potestate existentes, civilis obligatio non consistit. Non inter patrem & filium dico, l. 16. ff. *de fur.* l. 56. §. 1. ff. *de fidei.* quia hi una eademque censentur esse persona. Naturaliter vero filius patri d. l. 56. sicut pater filio obligatur l. 38. §. 2. ff. *de condic. indeb.* Nec frater fratri obligatur, quie inter fratres ejusdem familie æquè unionis fictio jure Civili inducta est. arg. §. 10. *inst. de test. ord.* nisi naturaliter l. 38. pr. ff. *de condic. indeb.* Quæ naturalis obligatio fratri semel acquisita, in ejus persona permanet, nec ab ea divelli, & ad patrem transire potest. d. l. 38.

X X X I I.

Causa materialis, circa quam Obligatio versatur sunt res, & facta. Quanquam enim & facta rei vocabulo contineantur, & re contrahi dicantur, si non datio, sed factum præcesserit; nam & obligatio ob rem dati vocatur, quæ ob factum datur

l. 52.

l. 52. ff. de condit. indeb. Hic tamen res distinguuntur à factis. Res itaque in obligationem deduci aptæ sunt omnes tām mobiles quām soli *pr. inst. de inut. stip.* tām corporales quām incorporales *§. fin. int. de servit.* etiam alienæ *l. 137. §. 4. in fin. ff. de V. obl.* quarum estimatio, si dominus vendere nolit, præstanda. Nec enim ideo, quod res sit aliena, impossibilis est præstatio, sed incommodum personæ non impedimentum naturæ est, quia res per se, naturā, & conditione suā dari potest. De his enim rebus negotium rectè gerimus, ut ait *JCtus in l. 83. §. 5. ff. de V. obl.*

X X X I I.

Factum ut ritè inseratur Obligationi, oportet ut sit *possibile* & *proprium*. *Possibile*, dico, *l. 53. ff. de V. obl.* impossibilium enim nulla est obligatio *l. 185. ff. de r. 1.* Fieri aliquid nequit, vel quo natura ei impedimento sit, quò minus existat *§. 10. inst. de inut. stip.* vel quo juræ prohibitum, vel honestati, & bonis moribus contrarium inveniatur *l. 26. de V. obl.* Hoc enim facere non possumus *l. 15. ff. de condit. inst.* Obligationes, quæ factum turpe, aut legibus vetitum continent, ipso jure nullæ sunt. *l. 5. C. de ll.*

X X X I V.

Proprium debet factum esse *l. 83. ff. de V. obl.* Alienum siquidem factum inutiliter promittitur *l. 65. ff. de fidej.* neque promissor obligatur *§. 3. inst. de inut. stip.* quia non vult, aut certè verbis non expressit. Aliud constitutum est in eo, qui se effecturum, ut aliud faciat, spondit; hic enim cum proprium suum factum promisso intelligatur *l. 81. p. ff. de V. obl.* tenetur, in id scilicet, quo stipulatoris interest, neque, licet summam diligentiam in monendo illo adhibuerit, liberatur *l. 73. de leg. 1.*

X X X V.

Factum quoque quo mediante oritur Obligatio, est *delictum*, ut constat ex *l. 1. pr. ff. de obl. & act. §. ult. inst. de obl.* Delectum enim

14 DISPUTATIO JURIDICA INAUGURALIS.

enim est factum illicitum, quo nocetur, detrahiturve quidam teri. Comprehendit sub se & crimen, id est delictum publicum, quod ad lassionem reipubl. directo tendit, & maleficium seu privatum delictum, quo offenduntur singuli, scilicet quando actum hominis est externum. Peccatum enim quod in actum non deducitur, seu conatus JCto in considerationem non venit l. 25. de V. S. nec cogitationis pœnam quis patitur l. 18. ff. de pen. sc regulariter. Sunt tamen casus passim in jure obviis, quibus animus etiam delinquendi coercetur, ut in l. 20. C. de fur. differunt autem Obligationes ex delictis, ab iis, quæ ex contractibus descendunt: quod haec & nudo consensu, & re, & verbis, & literis contrahantur; illæ vero nascantur omnes ex re l. 4. ff. de obl. & act. pr. inst. de obl. que ex del.

X X X V I.

Causa formalis Obligationis consistit in vinculo Juris, hoc verò formatur per causas, ex quibus Obligationes nascuntur.

X X X V I I.

Causa finalis est solutio, rei solvere enim dicimus eum, qui facit, quod facere debet l. 176. de V. S. ut detur aliquid quod fiat l. 3. ff. de obl. & act. l. 2. pr. ff. de V. obl. cum obligatio non tantum pro fine, & objecto rem habet, sed etiam inter res, licet incorporales, refertur.

COROLLARIA.

I.

Ex pacto non datur actio.

II.

Impossibilis conditio non vitiat ultimam voluntatem.

F I N I S.

GENERE VIRTUTE,
INGENIOQUE PRÆSTANTISSIMO
V I R O
P E T R O K E M P ,
D O M I N O de K R A J E S T Y N ,

*Cum pro gradu Doctoratus hasce Theses
Inaugurales publice ventilaret.*

Uem Juvat Elæi metas contin-
gere Olympi ,
Evehere ut liceat Victor ad istra
Poli :
Aut quem sollicitat , populum sibi
reddere plausum ;
Hunc sua jura manent , præmia
digna Virō .

Quum somni vacuus sub noctem pectore versat
Atque diem curas , Regis adire thronum :
Illum , si meruit luctando grande brabeum ,
Antè recollecto pulvere Olympiacō .
Quod si quis fertur , Tetricos horrere labores ,
Mancipio ut Veneris Florida verna litet ,
Non datur huic culmen Fortunā scandere honoris ,
Sed manet obscurus , quo fuit antè locō
Sola Sophocleo sua Carmina digna Cothurnō ,
Cui manē & serò contigit esse labor .
Sic Tibi grande decus Virtutis Campus adauget ,
Quem modò colce sat est , insiluisse Tuō .

Cam .

Campus adest luctæ, luctando Kempius ipse
Ingreditur Campum differere intrepidus:
Fatidicæ Themidis resonat Vox Aurea supra:
Kempius est Viðtor, Filius ipse meus!
Nympharumque Cohors, & quod tenet inclyta tellus,
Corripiunt gressum, carpere Palmiferum,
Munera Divorum nec vi, nec fulmine tacta,
Fronde perennanti proœmia docta Virûm.
Serta legunt fronti frondenti laudis amore,
Inter Viðtrices Palladis arce sitæ.
Applausus sonitu perrumpit æthera Cæli
Kempius hanc laurum temporibus religat!
Ergò, mi Kempi, quoniam fors omnia versat,
Mutatis priscis, in nova fert animus,
Hance novam Spartam tuearis, corde fovere
Dicereque ore meô: Nomen & Omen habe!

Toto τὸ χριστιανα τέλειον

JOH. SCHOONHEYT.

J. V. D.